

Datum van inontvangstneming : 02/04/2019

Zaak C-76/19**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

31 januari 2019

Verwijzende rechter:

Varhoven administrativen sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 oktober 2018

Verzoeker in cassatie:

Mitnitsa Aerogara Sofia

Verweerder in cassatie:

„Curtis Balkan” EOOD

Voorwerp van het hoofdgeding

Het hoofdgeding heeft betrekking op de rechtmatigheid van de door de douaneautoriteiten verrichte aanpassing van de aangegeven douanewaarde van ingevoerde goederen die worden geïntegreerd in eindproducten die worden vervaardigd en gedistribueerd met gebruikmaking van knowhow waarvoor royalty's of licentierechten verschuldigd zijn. Partijen twisten over de vraag of deze royalty's of licentierechten aan de aangegeven douanewaarde van de goederen moeten worden toegevoegd en, zo ja, onder welke voorwaarden.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzing

Het verzoek om een prejudiciële beslissing is door de Varhoven administrativen sad (hoogste bestuursrechter, Bulgarije) ingediend op basis van artikel 267, eerste alinea, onder b), VWEU en betreft de uitlegging van artikel 158, lid 3, van verordening (EEG) nr. 245[4]/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende

vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek juncto artikel 157, lid 2, en artikel 160 van die verordening met betrekking tot de rechtsbetrekkingen tussen met elkaar verbonden partijen, de licentiegever en de licentienemer, die, volgens de specificaties van de licentiegever, goederen invoert die hij gebruikt voor de vervaardiging en distributie van eindproducten overeenkomstig de specificaties van de licentiegever, aan wie hij een vergoeding verschuldigd is voor het gebruik van de productie-knowhow.

Prejudiciële vragen

1. Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling een autonome grondslag vormt voor de aanpassing van de douanewaarde door optelling van de royalty's of licentierechten bij de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs, ongeacht de regel van artikel 157 van verordening nr. 2454/93?

2. Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling met betrekking tot de aanpassing van de douanewaarde ziet op twee alternatieve situaties: enerzijds de situatie dat de royalty's of licentierechten, zoals die in casu, gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die aan de goederen na hun invoer worden toegevoegd en anderzijds op situaties waarin de royalty's of licentierechten betrekking hebben op verrichtingen of diensten na invoer?

3. Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling met betrekking tot de aanpassing van de douanewaarde ziet op drie situaties: ten eerste de situatie dat de royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die aan de goederen na hun invoer worden toegevoegd; ten tweede de situatie dat de royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op verrichtingen of diensten na invoer; en ten derde de situatie dat de royalty's of licentierechten gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die na invoer aan de goederen zijn toegevoegd of op verrichtingen of diensten na invoer?

4. Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling een aanpassing van de douanewaarde altijd toestaat indien vaststaat dat de betaalde royalty's of licentierechten betrekking hebben op verrichtingen of diensten die hebben plaatsgevonden na de invoer van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, welke diensten in het onderhavige geval (met de productie en het management verband houdende) diensten betreffen die door de Amerikaanse vennootschap worden verricht ten behoeve van de

Bulgaarse vennootschap, ongeacht de vraag of de voorwaarden voor de aanpassing van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 zijn vervuld?

5. Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling een bijzonder geval van aanpassing van de douanewaarde vormt volgens de regeling en onder de voorwaarden van artikel 157 van verordening nr. 2454/93, waarbij het bijzondere karakter enkel bestaat uit het feit dat de royalty of het licentierecht slechts gedeeltelijk betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde wordt bepaald, zodat die waarde op passende wijze moet worden toegedeeld?

6. Dient artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat die bepaling ook dan van toepassing is wanneer de koper een vergoeding of een royalty of licentierecht aan een derde betaalt?

7. Dient de rechter, ingeval de vijfde en de zesde vraag bevestigend worden beantwoord, met betrekking tot de passende toedeling van de royalty's of licentierechten in de zin van artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 te toetsen of aan beide voorwaarden van artikel 157, lid 2, van deze verordening is voldaan, namelijk dat de royalty of het licentierecht, zij het gedeeltelijk, betrekking heeft op de ingevoerde goederen en dat de royalty of het licentierecht een verkoopvoorwaarde voor die goederen vormt en, zo ja, dient bij die toetsing de artikel 160 vastgelegde regel in aanmerking te worden genomen volgens welke de in artikel 157, lid 2, bedoelde voorwaarden worden geacht vervuld te zijn indien de verkoper of een met deze verbonden persoon betaling van de royalty's of licentierechten van de koper verlangt?

8. Kan artikel 160 van verordening nr. 2454/93 ten aanzien van de basisregeling van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 alleen worden toegepast indien de royalty's of licentierechten aan een derde moeten worden betaald en volledig betrekking hebben op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, dan wel ook in situaties waarin de royalty's of licentierechten slechts gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen?

9. Dient artikel 160 van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat het begrip „verbondenheid” tussen licentiegever en verkoper verwijst naar situaties waarin de licentiegever met de koper verbonden is omdat hij rechtstreekse controle over de koper uitoefent die verder gaat dan de kwaliteitscontrole, of moet dat artikel aldus worden uitgelegd dat de hierboven omschreven verbondenheid tussen de licentiegever en de koper niet voldoende is om een (zijdellingse) verbondenheid tussen de licentiegever en de verkoper te veronderstellen, met name wanneer de verkoper betwist dat de prijzen voor de bestellingen van de koper voor de ingevoerde goederen afhankelijk waren van de betaling van de royalty's of licentierechten en tevens betwist dat de licentiegever in staat is zijn activiteiten operationeel te sturen of te beperken?

10. Dient artikel 160 van verordening nr. 2454/93 aldus te worden uitgelegd dat een aanpassing van de douanewaarde slechts is toegestaan voor zover beide voorwaarden van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 zijn vervuld, namelijk dat de royalty of het licentierecht die of dat aan een derde wordt betaald, betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald en die betaling voor die goederen een contractueel verplichte verkoopvoorwaarde vormt, en bovendien is voldaan aan de voorwaarde dat de verkoper of een met deze verbonden persoon de betaling van de royalty of het licentierecht van de koper verlangt?

11. Is voldaan aan het in artikel 157, lid 2, eerste gedachtestreepje, van verordening nr. 2454/93 neergelegde vereiste dat de royalty of het licentierecht betrekking heeft op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, wanneer er, zoals in casu, een indirecte band bestaat tussen de royalty of het licentierecht en de ingevoerde goederen indien de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald bestanddelen zijn van het in licentie vervaardigde eindproduct?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

- 1 Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, in het bijzonder de artikelen 29, 32 en 78
- 2 Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, in het bijzonder de artikelen 143, 157, 158 en 160 tot en met 162
- 3 Commentaar nr. 3 van het Comité Douanewetboek (afdeling douanewaarde) betreffende de invloed van royalty's en licentierechten op de douanewaarde, in het bijzonder de punten 5 en 9 tot en met 13
- 4 Commentaar nr. 11 van het Comité Douanewetboek (afdeling douanewaarde) betreffende de toepassing van artikel 32, lid 1, onder c), van het douanewetboek met betrekking tot de royalty's of de licentierechten die aan een derde worden betaald overeenkomstig artikel 160 van verordening nr. 2454/93

Aangevoerde rechtspraak van het Hof

Arrest van het Hof van 9 maart 2017, GE Healthcare (C-173/15, ECLI:EU:C:2017:195)

Korte toelichting op de feiten en de procedure

5 Curtis Balkan is een eenpersoonsvennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Bulgaars recht (EOOD), waarvan het kapitaal volledig in handen is van Curtis Instruments INC, New York, VS (hierna: „Curtis USA”).

6 De rechtsbetrekkingen tussen de beide vennootschappen worden geregeld door twee onderling gesloten overeenkomsten.

6.1. Op 1 februari 1996 sloten de twee vennootschappen een licentieovereenkomst waarin zij de voorwaarden vastlegden voor het gebruik van een octrooi. In het kader van die overeenkomst verkoopt Curtis USA aan Curtis Balkan bouwpakketten voor de vervaardiging van brandstofvoorraadindicatoren en voor de vervaardiging van hoogfrequente snelheidsregulateurs op basis van een gepatenteerde technologie. Curtis Balkan heeft het recht om de in de overeenkomst gespecificeerde eindproducten - snelheidsregulateurs voor motoren en onderdelen voor scootmobielen - te produceren en te distribueren. Naast de verkoopprijs betaalt Curtis Balkan een vergoeding voor het gebruiksrecht van het octrooi (productie-knowhow) voor de vervaardiging van de eindproducten waarin de gekochte goederen zijn geïntegreerd. Deze vergoeding wordt per kwartaal betaald op basis van de facturen van de in het betrokken tijdvak verrichte verkopen van de producten.

6.2. Op 26 november 2002 sloten de vermelde vennootschappen een overeenkomst betreffende managementdiensten op het gebied van onder meer marketing, reclame, boekhouding, budgettering en personeelszaken, die Curtis USA ten behoeve van Curtis Balkan verricht tegen een vastgelegde maandelijkse vergoeding. Curtis USA, als enige eigenaar van het kapitaal van Curtis Balkan, houdt rechtstreeks toezicht op de activiteiten van Curtis Balkan. Curtis Balkan beschikt echter over een zekere mate van operationele autonomie bij de keuze van de leverancier. Curtis USA bepaalt evenmin op welke wijze en door wie de goederen worden vervoerd. De twee vennootschappen zijn echter niettemin met elkaar verbonden in de zin van artikel 143, lid 1, onder e), van verordening (EEG) nr. 2454/93.

7 De Bulgaarse douaneautoriteiten hebben overeenkomstig artikel 78 van verordening nr. 2913/92 voor het tijdvak van 1 januari 2012 tot en met 31 mei 2015 controles verricht ten aanzien van 818 douaneaangiften (Enige Documenten) voor de invoer van goederen van niet met Curtis USA identieke derden. Zij stelden vast dat het bij de ingevoerde goederen ging om componenten (bestanddelen) die Curtis Balkan gebruikt voor de vervaardiging van gelicentieerde eindproducten waarvoor zij een royalty of licentierecht (licentievergoeding) aan Curtis USA betaalt. In de aangifte van de gegevens inzake de douanewaarde waren de te betalen royalty's of licentierechten voor het gebruik van het octrooi niet vermeld. Bij de leveranciers van de ingevoerde goederen ging het om handelsondernemingen die niet identiek waren met Curtis

USA, zodat Curtis Balkan de royalty's of licentierechten betaald heeft aan een derde in de zin van artikel 160 van verordening nr. 2454/93.

- 8 De douaneautoriteiten wijzigden bovendien ook de tariefindeling. Zij stelden vast dat isolerende werkstukken van kunststof die eigenlijk onder TARIC-Code 8547 200090 met een douanerecht van 3,7 % vallen, ten onrechte waren ingedeeld als verbindings- en contactelementen voor elektrische kabels overeenkomstig TARIC-Code 8536 901000 met een douanerecht van 0 %. Tevens stelden zij vast dat sprake was van een onjuiste tariefindeling onder de TARIC-Codes 8536 691000, 8536 693000 en 8536 901000 met een douanerecht van 0 % van goederen (verbindingsstukken) die zouden moeten worden ingedeeld onder TARIC-Code 8536 699099 met een douanerecht van 2,3 %.
- 9 Op grond van die bevindingen besloot de directeur van de Mitnitsa Aerogara Sofia (douanekantoor van het vliegveld Sofia, Bulgarije; hierna: „douanekantoor”) dat ten eerste op basis van artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92 en van artikel 157 van verordening nr. 2454/93 juncto artikel 160 en artikel 158, leden 1 en 3, van die verordening, de douanewaarde in alle 818 Enige Documenten opnieuw diende te worden vastgesteld met inaanmerkingneming van de verschuldigde royalty's of licentierechten. Ten tweede werd op grond van de onjuiste tariefindeling van de goederen en de wijziging van de aangegeven TARIC-Codes ten aanzien van 71 Enige Documenten een nieuw douanerecht vastgelegd dat niet overeenkwam met het aangegeven recht van 0 %.
- 10 Tegen voornoemd besluit heeft Curtis Balkan administratief beroep ingesteld bij de hogere autoriteit, namelijk de directeur van de „Agentsia Mitnitsi” (centrale douaneautoriteit, Bulgarije; hierna: „centrale douaneautoriteit”).
- 11 De directeur van de centrale douaneautoriteit wees het beroep van Curtis Balkan af en stelde vast dat het besluit van de directeur van het douanekantoor in zijn geheel rechtmatig en wettig was.
- 12 Curtis Balkan stelde vervolgens bij de Administrativen sad Sofia-grad (bestuursrechter te Sofia, Bulgarije) beroep in tegen de administratieve handeling op basis van de reeds aangevoerde gronden voor de onrechtmatigheid ervan. Uit een in opdracht van de rechtbank opgesteld en in de procedure opgenomen advies van een deskundige bleek dat de productiekosten van de door Curtis Balkan vervaardigde eindproducten geen royalty's of licentierechten omvatten. In de boekhouding van Curtis Balkan werden die kosten echter maandelijks als uitgaven vermeld.
- 13 De Administrativen sad Sofia-grad verklaarde het door de directeur van de centrale douaneautoriteit bekrachtigde besluit van de directeur van het douanekantoor nietig en voerde ter motivering aan dat voornoemd besluit op grond van een onjuiste toepassing van het materiële recht was vastgesteld. De rechter ging ervan uit dat niet was voldaan aan de voorwaarden voor de verhoging

van de douanewaarde van de ingevoerde goederen met de betaalde royalty's of licentierechten. Die royalty's of invoerrechten hebben geen betrekking op de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald en vormen geen voorwaarde voor de verkoop van de betrokken goederen. Aangezien de tussen Curtis USA en Curtis Balkan overeengekomen royalty's of licentierechten verschuldigd zijn voor de eindproducten, zijn de in de litigieuze douaneaangiften vermelde goederen niet voorwerp van de licentieovereenkomst en zijn hiervoor geen dergelijke rechten verschuldigd. Het douanekantoor heeft geen bewijs voorgelegd waaruit blijkt dat a) aan de ingevoerde goederen specifieke productieprocessen, waaronder knowhow, inherent zijn waarvan Curtis USA de rechthebbende is; b) de royalty's of licentierechten moeten worden betaald als voorwaarde voor de verkoop van de ingevoerde goederen; c) de leveranciers van de goederen als voorwaarde voor de levering de voorafgaande betaling van de verschuldigde royalty's of licentierechten aan Curtis USA hebben verlangd; d) die vennootschap de leveranciers van de goederen rechtstreeks controleert (in de visie van de rechter is integendeel vastgesteld dat de moedermaatschappij noch invloed heeft op de keuze van de leverancier, noch op de logistiek of het vervoer van de goederen).

- 14 De directeur van het douanekantoor stelde bij de Varhoven administrativen sad beroep in cassatie in tegen de beslissing in eerste aanleg. Dat beroep ligt ten grondslag aan het bij de verwijzende rechter aanhangige geding.

Wezenlijke argumenten van de partijen in het hoofdgeding

- 15 Volgens verzoeker in cassatie (hierna: „verzoeker”) dienen de door Curtis Balkan aan Curtis USA te betalen royalty's of licentierechten voor het gebruik van de knowhow voor de vervaardiging van de eindproducten aan de douanewaarde te worden toegevoegd.

15.1. Enerzijds hebben die royalty's of licentierechten betrekking op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald omdat zij bestanddeel zijn van de gelicentieerde eindproducten. De meeste mechanische componenten die voor de vervaardiging van de producten in Bulgarije worden gebruikt, zijn volgens de specificaties van het betrokken designcentrum van Curtis USA buiten Bulgarije ontwikkeld. Door verschillende maatregelen houdt de moedermaatschappij nauw toezicht op de kwaliteit van de vervaardigde eindproducten.

15.2. Anderzijds dient de koper voor die producten te betalen als voorwaarde voor de verkoop van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald. De royalty's of licentierechten moeten worden betaald volgens de verkoopvoorwaarden voor de ingevoerde goederen. Ten eerste omdat de componenten die in de producten zijn geïntegreerd, zijn vervaardigd volgens de specificaties van Curtis USA en speciaal voor diens producten zijn bestemd. Ten tweede moeten bij de keuze van de leveranciers de door de moedermaatschappij vastgelegde technische criteria waaraan de ingevoerde goederen moeten voldoen,

worden geëerbiedigd. Mocht het noodzakelijk zijn over te gaan op een andere leverancier, dient Curtis USA hiermee in te stemmen.

15.3. Verzoeker is derhalve van mening dat aan beide voorwaarden van artikel 157, lid 2, van verordening nr. 2454/93 is voldaan: de royalty's of licentierechten hebben betrekking op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald en vormen een verkoopvoorwaarde voor die goederen.

15.4. Verzoeker is voorts van oordeel dat is voldaan aan het vereiste van artikel 160 van verordening nr. 2454/93. Tevens is er sprake van verbondenheid tussen Curtis USA en de verkopers in de zin van artikel 143, lid 1, onder e), van verordening nr. 2454/93, aangezien Curtis USA de producenten van de componenten (van de ingevoerde goederen) zijdelings controleert. Gezien commentaar nr. 11 van het Comité Douanewetboek en op grond van de vastgestelde feiten kan worden aangenomen dat het toezicht dat de licentiegever over de licentienemer uitoefent, meer behelst dan enkel een strenge kwaliteitscontrole. De licentiegever kiest de producent, controleert het productieproces en bepaalt de prijs waartegen de licentienemer het afgewerkte product verkoopt. Bovendien heeft de moedermaatschappij de financiële respectievelijk de boekhoudkundige activiteiten van Curtis Balkan continu beheerd en gecontroleerd.

15.5. Aangezien de ingevoerde goederen enkel een bestanddeel vormen van de in de Gemeenschap vervaardigde goederen en de royalty's of licentierechten slechts gedeeltelijk betrekking hebben op de ingevoerde goederen en gedeeltelijk op andere bestanddelen die aan de goederen na hun invoer worden toegevoegd en op verrichtingen of diensten na invoer, moet artikel 158, leden 1 en 3, van verordening nr. 2454/93 in aanmerking worden genomen en dienen de royalty's of licentierechten op passende wijze te worden toegedeeld.

- 16 Verweerster in cassatie (hierna: „verweerster”) betwist dat de royalty's of licentierechten betrekking hebben op de ingevoerde goederen, daar deze slechts verschuldigd zijn voor de eindproducten waarin die goederen moeten worden geïntegreerd. Er is niet bewezen dat de Amerikaanse vennootschap de ingevoerde goederen heeft ontwikkeld of dat zij een octrooi, een handelsmerk of „knowhow” voor die goederen heeft dat zij aan de producenten respectievelijk de leveranciers ter beschikking heeft gesteld.
- 17 Verweerster stelt dat zij over operationele autonomie beschikt bij de keuze van de leverancier, ook al wordt deze door de moedermaatschappij beperkt tot een bepaalde omvang van de bestelling. Ook zijn Curtis USA en de leveranciers volgens haar niet verbonden in de zin van artikel 143, lid 1, onder e), van verordening nr. 2454/93. De Amerikaanse vennootschap is juridisch noch operationeel in staat om de leveranciers zijdelings te controleren in de zin van bijlage 23 bij verordening nr. 2454/93. Bovendien heeft geen van de leveranciers

als verkoopvoorwaarde voor de componenten de betaling van de royalty's of licentierechten verlangd.

Korte toelichting op de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 18 De verwijzende rechter stelt vast dat partijen twisten over de volgende vragen:
- 18.1. Hebben de royalty's of licentierechten die Curtis Balkan aan Curtis USA dient te betalen voor het gebruik van knowhow voor de vervaardiging van eindproducten betrekking op de ingevoerde bestanddelen waarvan de waarde moet worden bepaald en die Curtis Balkan in de eindproducten integreert?
- 18.2. Vormt de betaling van de royalty's of licentierechten door Curtis Balkan aan Curtis USA een verkoopvoorwaarde voor de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald?
- 18.3. Is er sprake van verbondenheid tussen Curtis USA en de verkopers in de zin van artikel 143, lid 1, onder e), van verordening nr. 2454/93?
- 19 De verwijzende rechter heeft geconstateerd dat het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 9 maart 2017, *GE Healthcare* (C-173/15, ECLI:EU:C:2017:195) antwoorden biedt op een aantal van de vragen die in de onderhavige zaak aan de orde zijn, ook al ligt aan dat arrest een andere feitelijke situatie ten grondslag. Het gaat hierbij om de volgende vaststellingen:
- Voor de met betrekking tot de betaling van royalty's of licentierechten te verrichten aanpassing die door artikel 32, lid 1, onder c), van het douanewetboek wordt opgelegd, moeten drie voorwaarden cumulatief zijn vervuld, te weten, ten eerste, de royalty's of de licentierechten mogen niet reeds begrepen zijn in de werkelijk betaalde of te betalen prijs, ten tweede, zij moeten betrekking hebben op de ingevoerde goederen en, ten derde, de koper dient deze royalty's of deze licentierechten te betalen als voorwaarde voor de verkoop van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald.
  - Artikel 32, lid 1, onder c), van het douanewetboek bepaalt niet dat het juiste bedrag van de te betalen royalty's of licentierechten moet worden vastgesteld op het tijdstip waarop de douaneschuld ontstaat. De definitieve vaststelling van de waarde kan worden uitgesteld en de aanpassing kan geschieden op basis van de feitelijke vaststellingen die worden verricht in een voldoende lange periode.
  - Hoewel de conclusies van het Comité Douanewetboek rechtens niet bindend zijn, vormen zij wel belangrijke instrumenten om ervoor te zorgen dat de douaneautoriteiten van de lidstaten het douanewetboek eenvormig toepassen en kunnen als zodanig worden beschouwd als waardevolle hulpmiddelen bij de uitlegging van dit wetboek.

- Volgens artikel 32, lid 1, onder c), van het douanewetboek kunnen royalty's of licentierechten „betrekking hebben op de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald” in de zin van die bepaling, ook al houden deze royalty's of licentierechten slechts gedeeltelijk verband met die goederen, zoals op basis van artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 wordt aangevoerd.
  - De betaling van een royalty of van een licentierecht vormt een „voorwaarde voor de verkoop” van goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, wanneer, in het kader van de contractuele betrekkingen die zijn vastgesteld tussen de verkoper, of de met hem verbonden persoon, en de koper, de betaling van de royalty of van het licentierecht voor de verkoper dermate belangrijk is dat hij zonder deze betaling niet bereid is de goederen te verkopen.
- 20 Volgens de verwijzende rechter biedt voornoemd arrest echter slechts een antwoord op een deel van de in de onderhavige zaak gerezen vragen. Hij wijst erop dat de nationale rechterlijke instanties de bepalingen van verordening nr. 2913 en verordening nr. 2454/93 die in casu relevant zijn voor de procedure inzake vaststelling van de douanewaarde, op tegenstrijdige wijze uitleggen en toepassen. In het bijzonder heeft de Varhoven administrativen sad zelf in andere procedures waaraan identieke feiten ten grondslag lagen als in casu, reeds geoordeeld dat de in de onderhavige zaak bestreden aanpassing van de douanewaarde rechtmatig was omdat de voorwaarden van artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93 waren vervuld, terwijl de bepalingen van artikel 157, lid 2, en artikel 160 niet van toepassing waren. In de ogen van de verwijzende rechter ontbreekt het niettemin aan duidelijkheid omtrent de juiste toepassing van die bepalingen.
- 21 De verwijzende rechter is derhalve van mening dat het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267, eerste alinea, onder b), VWEU moet worden verzocht om een prejudiciële beslissing betreffende de uitlegging van artikel 158, lid 3, artikel 160 en artikel 157, lid 2, eerste gedachtestreepje, van verordening nr. 2454/93.